

N:o 30.

Ank. till Riksd. kansli den 15 mars 1901, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion angående sådan ändring af § 12 i förordningen om kyrkostämman m. m. den 21 mars 1862, att kyrkostämman ej må hållas samtidigt med kommunalstämman.

Uti en inom Andra Kammaren väckt, till lagutskottets behandling hänvisad motion, n:o 86, anför herr *J. Olofsson* i Digernäs:

»Kongl. Maj:ts nådiga förordningar om kommunalstyrelse på landet samt kyrkostämman m. m. af den 21 mars 1862 innehålla väl föreskrifter om kungörandet af kommunal- och kyrkostämman, men intet, som hindrar, att såväl kommunal- som kyrkostämman kunna hållas samtidigt inom samma kommun.

Med fäst afseende vid, att sådant inträffat och följaktligen förorsakat rättstvist och obehag, får jag föreslå, att Riksdagen för sin del måtte besluta om sådan ändring af § 12 i Kongl. Maj:ts nådiga förordning om kyrkostämman den 21 mars 1862, att ofvannämnda missförhållande ej vidare må komma i fråga, och vill jag föreslå följande tillägg efter första punkten i nämnda § sålunda:

§ 12.

'Kallelse till — — — — — för sammanträdet' med fäst afseende vid, att kommunalstämman ej samtidigt hålles.»

Utskottet kan ej finna den föreslagna ändringen vara af något verkligt behof påkallad. Motionären har visserligen låtit inför utskottet förete intyg derom, att i ett särskildt fall kyrkostämma och kommunalstämma samtidigt hållits samt att till följd häraf den ena stämman kunnat besökas endast af ett fåtal röstberättigade, men efter utskottets mening kan af detta enstaka fall ej hemtas giltig anledning för en lagändring.

I regel lär det nog utan svårighet låta sig göra att undvika kollision mellan stämmorna derigenom att ordförandena sätta sig i förbindelse med hvarandra och träffa öfverenskommelse angående tiden för stämmornas utlysande; och för öfrigt förefinnes ej något hinder, att, der stämmorna blifva utsatta till samma tid, den ena ajourneras tills den andra hunnit afslutas. Detta är rent af en faktisk nödvändighet i sådana församlingar, der, såsom ofta torde vara fallet, stämmorna skola hållas i en och samma lokal.

Är således efter utskottets uppfattning lagens ingripande på nu ifrågavarande område ej behöfligt, bör icke heller förbises, att det ifrågasatta förbudet för kyrkostämмоordföranden att utsätta kyrkostämma till tid, då kommunalstämma hölles, skulle, der ordförandena i stämmorna vore boende långt ifrån hvarandra, förorsaka besvär och omgång särskildt i de fall, då kyrkostämma skulle utlysas för ärenden, som fordrade mycket skyndsamt handläggning.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att herr Olofssons ifrågavarande motion ej må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 15 mars 1901.

På lagutskottets vägnar:

CARL B. HASSELROT.

Reservation

af herr *Hedenstierna*.

Herr *Jönsson* har begärt få antecknadt, att han icke deltagit i ärendets behandling inom utskottet.